

[Aksel Larsen.]

vi lade den ligge. Hvis det ærede Medlem kun nedlader sig til vredladne Talemaader, har det ingen Værd. Jeg gentager: Der var i 1932 427 Millionærer i Danmark. I 1935 var der 482. Hvor mange der er nu, ved jeg ikke; jeg ved blot, at Stigningen af Formuerne er fortsat siden da. I Henhold til Skattevæsenets Statistik voksede Formueejernes Formuer i Løbet af 1933 med 532 Mill. Kr., i Løbet af 1934 var Formuevæksten 382 Millioner, i 1935 var den — kun, fristes man til at sige — 137 Millioner, men i 1936 var den til Gængæld 381 Millioner. Senere Tal foreligger ikke. Det vil sige, at paa disse 4 Kriseaar var Væksten i Formueejernes Formue 1 432 Millioner. Og derfor henstiller jeg til det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch at gaa lidt længere ud paa Landet end til Køge og Esbjerg med sine Fortællinger om, at Beskatningen har været saa urimelig høj, at det slet ikke kan gaa an at trække Skatteskruen haardere an. 1½ Milliards Formueforøgelse paa 4 Aar og en Udvikling i samme Retning siden da underbygger vor Paastand om, at de rigere er blevet rigere.

Det ærede Medlem siger, at vi — det vil sige Socialdemokratiet — er parate til ethvert lovligt Skridt til at lade Samfundet overtage Produktionen o. s. v. Saa skulde det ærede Medlems Parti virkelig have benyttet Lejligheden forleden Dag, da vi havde Sukkerloven til Behandling; da var der en konkret Lejlighed, men da blev det afvist. Det ærede Medlem bestrider ikke, at Priserne er steget, men kommer med en Sammenligning med andre Lande — med visse af det ærede Medlem vilkaarligt valgte andre Lande —, som skal bevise, at der i Virkeligheden ikke er nogen Prisstigning af Betydning — i hvert Fald ikke ud over, hvad der er forårsaget af Devalueringen i 1933. Jeg synes, vi skulde tage i Betragtning hele Regeringens øvrige Kriselovgivning, der paa snart sagt alle Omraader har virket prishævende. Jeg tror endvidere, det ærede Medlem og hans Parti skulde beskæftige sig lidt nærmere med den Kendsgerning, at det nytter ikke at køre op og snakke om et relativt lavt Prisniveau i Danmark — dog højere end baade i Sverige og England — i Forhold til 1929, naar det ærede Medlem saa ikke undersøger lidt nærmere,

hvorledes Prisniveauet ligger for de forskellige Befolkningsgrupper, f. Eks. hvorledes det ligger for Landbrugerne.

Endelig er det paa sin Plads at advare Socialdemokratiets Talere imod at fremture i den Agitation, der skabte saa store Vanskeligheder for Fagforeningerne i Optakten til indeværende Aars Overenskomstsituation. Disse Forsøg paa at bevise, at der ingen, eller næsten ingen Prisstigning er, og at Reallønnen har holdt Trit, og mere end det, med Prisstigningen, er naturligvis egnet til at spænde Ben for Fagforeningernes Virksomhed — det er Vand paa Skatteborgerforeningens og Arbejdsgivernes Mølle. Bortset herfra er Priserne jo steget, ganske betydeligt endda, og Lønningerne er ikke fulgt med. Naar man kommer her med en Sammenligning med 1929, maa man tage i Betragtning, at efter 1929 er Lønningerne sat i betydelig Grad ned; alene i 1931 blev de reduceret med op til 8 pCt., saa først med Lønreguleringerne i Aar har man i Virkeligheden over hele Linien faaet Lønningerne sat højere i Vejret, end den nominelle Løn var i 1931. Det vil igen sige, at Lønstigningen ikke har holdt Maal med den faktiske Prisstigning, og her er det, vi ogsaa er sat ind med vor Kritik, og vi agter ikke at tie stille med vor Kritik af Regeringens Passivitet over for Priserne. Ja, siger det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, vi har jo skabt et Priskontrolraad, det har faaet 400—500 Anmeldelser tilstillet og har registreret og offentliggjort 128. Det har nu ikke saa megen Interesse, det har mere Interesse at faa at vide, om det er skredet ind mod ublu Prisforhøjelse. Jo, siger det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, det er skredet ind, det gælder Cykledele og Automobilgummi, og saa siger det ærede Medlem, at Kul og Koks er ogsaa faldet — men det rager vist ikke Priskontrolraadet, at vi har haft en saa mild Vinter, jeg tror ikke, dets Virksomheds- og Virkeomraade har udstrakt sig saa vidt. Men naar det ærede Medlem er saa fattig paa Argumenter, at han maa nøjes med at nævne Cykledele og Automobilgummi, skal jeg gratis opgive ham et nyt Omraade; man er nemlig ogsaa skredet ind mod Priserne paa Læbestifter, Ansigtspudder og anden Kosmetik. Men saa er Listen heller ikke længere. Saa maa man undskylde, at vi er nogle Stykker, der synes,